

©Adriana-Zâna Ioniță

Editura ȘCOALA ARDELEANĂ

Cluj-Napoca, str. Mecanicilor nr. 48

Redacția: tel 0364-117.252; 0728.084.801

e-mail: office@scoalaardeleanacluj.ro, redactie@scoalaardeleanacluj.ro

Difuzare: tel/fax 0364-117.246; 0728.084.803

e-mail: difuzare@scoalaardeleanacluj.ro, esadifuzare@gmail.com

www.scoalaardeleanacluj.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

IONIȚĂ, ADRIANA-ZÂNA

Și dacă te-aș întreba, Umbră / Adriana-Zâna Ioniță ; postf. de

Mihai Emilian Mancaș. - Cluj-Napoca : Editura Școala Ardeleană, 2020

ISBN 978-606-797-553-6

I. Mancaș, Mihai Emilian (postf.)

821.135.1

Editor: Vasile George Dâncu

Coperta: Alexandra Mureșan

Redactare și tehnoredactare: Andrei Doboș

ADRIANA-ZÂNA IONIȚĂ

ȘI DACĂ TE-AȘ ÎNTREBA, UMBRĂ

Postfață de
Mihai Emilian Mancaș

Cluj-Napoca, 2020

CUPRINS

Și dacă e / 7
La mâna a doua / 8
Se aude esențial de partea stelelor / 10
Doar înflorind plângi petale... / 11
Fețele lui Ianus / 12
Ultima zi / 14
În urma Ei... / 15
(Ziua m-așteaptă ca foaia goală) / 16
(De azi îmi voi duce vorbele la târgul de vechituri) / 18
(Nu e locul tău unde nu ai zei) / 19
(Ies din tăceri ca în câmp deschis) / 20
(O! Cum trecem printre morți) / 21
(Tot mai rămân datoare cu mâhnire) / 22
(Iubește-mă așa cum sunt departe) / 23
(Trăiește clipa!) / 25
(Acum se poartă ordonanțe de urgență) / 26
(Oamenii-ancoră de prins inimi) / 27
(Să-ți faci ziua din răsufări inspirând divin) / 29
(Și dacă te-aș întreba, Umbră) / 30
(Ce mult mi-aș dori să fiu oaspete cuvântului) / 31
(Bănuiești că se nasc ceruri și sori) / 32
(Nu toate punctele cardinale s-au dus) / 34
(Cine știe că e de ajuns?) / 35
(Când atârni de mine ca de țărână) / 36
(Când am iubit mi-am înstrăinat cuvintele) / 37
(E noaptea clopotelor din cuvânt) / 38

- (Când caut sunt pe jumătate ars) / 39
(Nu suntem egali în noapte) / 40
(În netrăitul loc din netrăitul timp un market) / 41
(Mi-am zis că poate noaptea e a mea) / 43
(Mi s-a părut că s-au oprit la mine și n-am știut) / 45
(Și dacă într-o zi s-ar rupe baierile) / 46
(Așteptând într-o amăgire a prezentului) / 48
(Se rupe pana de scris în noapte) / 49
(Nu știm din care zi din care noapte ai venit) / 50
(Nimic nu e de ajuns e viața un răspuns) / 51
(Poate ai fost lângă mine și n-am știut) / 52
(Ce fericit cel ce n-așteaptă calea cea dreaptă) / 53
(Încă mai umblu pe urmele atingerii tale) / 54
(Doamne, ce visător) / 56
(Aplecat peste aproapele apus acolo unde) / 57
(Solitare insule ici un copac, o casă) / 58
(Voi mai întâlni clipa în care am încăput amândoi) / 59
(Am chemat în instanță clipa de-atunci) / 60
(Iată-mă, inimă, nu știu ce ninsoare m-a vrăjit) / 61
(Pare-un răsfăț locul neloc) / 62
(Cum să vorbești despre tăcere) / 63
(Nu știu ce este tăcerea ta nici cuvintele tale) / 65
(Nu se știe cum, din trupul legat) / 67
(Înainte de a fi împărțit la masa comună) / 68
(Nimic nu trece fără să fie poveste) / 70
(Și doar am început perfect) / 71
(Poate aflăm mai târziu cu o zi) / 73
(Cuvântul grăbește sfârșitul) / 75
(Sunt a scrisului chiar dacă) / 76

- (De-atâtea ori și încă o dată) / 77
(Ziceai că de aici până aici) / 78
(Ușor fără umbră urmă umblă) / 79
(Și totuși umblu prin aceleași cuvinte) / 80
(Seara Dumnezeu adună tăcerile) / 81
(Cum să mă iert când toate numele) / 82
(Dimineața atâta lumină de parcă) / 83
(Cu cât privirile sunt mai departe) / 84
(Sfârșitul este o rană) / 85
(Aproape de margine un pas mai puțin) / 86
(Nu poți condamna trecutul în lipsă) / 87
(Cu cât mai departe, cu atât mai ostenite privirile) / 88
(Cine-i ucisul) / 89
(Nu plânge lume drumul este drum) / 90
(Câte căderi de ape de frunze de pleoape) / 91
(Da eram pe cale să țin ștreangul strâns) / 92
(Ce va fi fost Noe pentru Dumnezeu) / 93
(Să fie încă un nod gordian) / 94
(Să fi obosit verdele) / 95
(Dimineața întotdeauna e nouă) / 96
(În noaptea clopotelor tânguind) / 97
(Doamne, după amnistii de Noapte) / 98
(Des-tăinuirea) / 100
(Poate zborul păsării) / 101
(Cum se goleşte primitor) / 102
(Pe țărni liniștea) / 103
(Într-unul dintre iaduri) / 104
(Jocul acesta pandemic) / 105
(Chiar atunci când te pierzi) / 107

(Cel care pleacă singur) / 108

(În singurul meu trup) / 109

(Pace vouă, timpul e pe ducă) / 110

Postfață de *Mihai Emilian Mancaș* / 111

ȘI DACĂ E

Și dacă e în fiecare
cineva
făcând
din tăceri îngeri
de pază umăr la umăr
schimbând respirații
din inimă-n gând?

LA MÂNA A DOUA

(Cântecul pelerinului prin piețe...)

La mâna a doua
fără a iubi
ieftin se vinde-n
piața
cu mumii
des-suflețit ești lucru
orice ai fi
– Atunci, mă-ntrebi, ce nebunie
atunci
la mâna a doua singur să te-arunci?
– Altundeva e piața celor vii
negociind la sânge trup copii
Ce de cântare au bogații vii
des suflețiii-s lucruri
sau mumii...
Nu e
să cauți
cauți în zadar
Ce-i sfânt e invizibil
la cântar

Iar mă întrebi „ce nebunie atunci
la mâna a doua singur
să te-arunci?”
La mâna a doua fără a iubi
des-suflețit în lucru
sau mumii
penultimul pasaj
avant la mort
Înveți să mori
încet
apoi
de tot...

SE AUDE ESENȚIAL DE PARTEA STELELOR

Dacă nu s-ar locui pe sine
înăuntrul poeziei lui ar mai fi
un loc de o zi stelară
i-aș spune
să fie în pace cum stelele
îi sunt și așa de ale casei
stră
luminând prin inimi și rafturi
înscripiții...
în stela
întotdeauna
la răspântii
Una...
se aude esențial de partea stelelor
poezia
solară din naștere ca din azima frânge văratica-i
vatră de stele:
– Pace!

DOAR ÎNFLORIND PLÂNGI PETALE...

Deasupra se poate
o toamnă
căderea petalelor –
dar
Celui ales
înflorindu-se...
e
tristețea
căderii petalelor –
Har...
ca-n iubire doar
înflorindu-se...

FETELE LUI IANUS

(răstimpul e timp citit de la sfârșit)
spre un spațiu (fie și
„sală profesorală”)
unde pe lângă aer lucruri și ființe
O stare –
ca să nu se mai confunde –
când se schimbă ființă cu lucru-
o stare despărțitoare
nici hohot nici plâns moccind
poate-n lucruri:
Tristețea
ca un prag de
nerămas-bun
numai când ești ființă
a pleca înseamnă a muri un pic
și în lucruri...

Tristețea vid ca irealul
timpului perfect-prea-târziu
sau imperfect prezumtiv
în care visează una din fețele lui Ianus
tristețea celei de a 49-a voci excluse

din armonii
ca un timbru minor de subsol
unic disonant
exil invizibil
penitent la colțul dintre lume
și un teanc de cărți:
Sigur
Nu-i lucru
mai viu
decât Tristețea
răscumpărând vina de A fi
și
în subsolul
(unei „pagini de colecție”)
mult mai profund durabil
timbru minor
în multe vieți
inimi multe ...
de ajuns
pentru încă o față
imună
în care prezumtiv
visează
Ianus...

ULTIMA ZI

Ziua în care nu se întâmplă
nimic vizibil sub dioptrii
suprafețele sunt netede
invizibile rugăciunile de adâncime
Ziua în care nu se întâmplă
ca să nu se ștergă amprentele
mai cu seamă că nu închizi ușa
după tine
ca atunci când pleci
Sisif nu a închis muntele
după el
a rămas urcușul
coborâșul
fericit de a urca
iar și iar
până cresc
grădini din urme
apoi
ziua în care nu se întâmplă
flori, cuvinte frumoase
nu au nevoie de dovezi
e ultima pentru
mica trecere...

ÎN URMA EI ...

ca spre fântâni
albite de stele
când setea
e arsă
în Absența
din urma-i
Atunci..
Cerul Ei
infinitul Ei cer
ca fulg ușor
(cum viața-i)
tandru reazem
pare
lacrimii...
ca spre fântâni
de sete
albit e în
noapte
doar cerul ei
ALB...